

CAK222017389DS

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6

Brno

Praha 8. 6. 2022

naše čj.: 01.10-000045/19-005

Žalobkyně: **JUDr. Klára Alžběta Samková, Ph.D.**, advokátka
se sídlem Španělská 742/6, 120 00 Praha 2

Žalovaná: **Česká advokátní komora, IČO 660 00 777**,
se sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1
zastoupena předsedou JUDr. Robertem Němcem, LL.M.

Kasační stížnost žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 9 Ad 5/2019-184
z 27. 4. 2022

Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 9 Ad 5/2019-184 z 27. dubna 2022 rozhodl takto:

I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 9. 10. 2018, č. j. K 142/2016, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, který byl její právní zástupkyni doručen 30. května 2022, a to proti oběma jeho výrokům, podává žalovaná

k a s a č n í s t í ž n o s t .

Žalovaná namítá, že napadený rozsudek je nezákonný, neboť Městský soud v Praze (dále též jen správní soud) v něm nesprávně posoudil právní otázku kárné odpovědnosti advokátky za nevhodné výrazy, jež použila při veřejném vystoupení.

Správní soud dospěl k závěru, že žalovaná postupovala v rozporu s právními předpisy, když rozhodla, že se žalobkyně dopustila kárného provinění tím že dne 7. 6. 2016 v době od 19:00 do 21:00 hodin před budovou Velvyslanectví Turecké republiky v Praze 6, Na Ořechovce 733/69, na shromáždění občanů s názvem „Veřejné čtení“, při kterém byl mj. čten i její projev ze dne 18. 5. 2016, který přednesla v Poslanecké sněmovně ČR, vystoupila s projevem mířícím proti velvyslanci Turecké republiky, když pronesla „*a protože pane velvyslanče nerozumíte diplomatickému protokolu, udělám teď něco, čemu budete rozumět: proklínám Vás, proklínám Vás, proklínám Vás, umřete, umřete dřív, než zplodíte syny a umřete beze cti.*“

Správní soud má za to, že žalovaná postupovala nezákonně, když kárně postihla žalobkyni za výrok, ohledně kterého soud neshledal ani minimální vazbu na výkon advokacie. Odkázal přitom na věcnou působnost zákona o advokacii vymezenou v jeho § 1 odst. 1.

Tento závěr správního soudu byl pro žalovanou překvapující též proto, že stejný senát správního soudu v rozsudku č. j. 9 Ad 17/2018 – 35 ze 14. ledna 2022 o žalobě jiné advokátky proti kárnému rozhodnutí žalované pod body 36. a 37. odůvodnění rozsudku uvedl: *Žalobkyně prostřednictvím svého účtu na sociální síti Facebook zveřejnila pod fotografií starosty jedoucího na velbloudovi hanlivý komentář. Současně žalobkyně na sociálních sítích vystupuje jako advokátka a jako advokátka se také prezentuje široké veřejnosti. I v případě, že by uvedený, či obdobný komentář pod takovouto fotografií zveřejnil jakýkoli advokát za pomoci jeho soukromého účtu, zatímco by se veřejnosti, prostřednictvím jiného účtu veřejně prezentoval jako advokát, mohlo by dojít k ohrožení vážnosti a důstojnosti advokátního stavu. I takovýto soukromý profil si veřejnost může spojit s osobou advokáta, a nebude rozlišovat mezi tím, zda zde vystupuje jako advokát, či jako běžný občan. Není výjimečné, že pro běžného člověka každý, kdo vykonává advokacii, tedy je advokátem, je advokátem neustále (lidově řečeno: „ve dne v noci“). O to více výše uvedené platí v případě žalobkyně, která byla mediálně známá a mediálně aktivně vystupovala jako advokátka již před předmětnou událostí, a v podvědomí společnosti se takto uvedla...Lze přisvědčit tvrzení žalobkyně, že při zveřejnění předmětného komentáře skutečně neposkytovala právní služby, a tedy nevykonávala advokacii v tom smyslu, jak jej vymezuje § 1 odst. 1 zákona o advokacii. Jak však*

vyplývá z výše uvedeného, žalobkyně byla stále advokátkou, která je navíc veřejně aktivní a známou osobou, a její výrok tak mohl mít dopad na vážnost a důstojnost advokacie, to ostatně sama žalobkyně ani nerozporovala. Vyjádří-li totiž nějaký názor „neznámý“ občan, nemá to, dle názoru soudu takový dopad, jako když tento či obdobný názor vyjádří osoba veřejně známá, navíc náležící k tak váženému profesnímu stavu, jakým je advokacie.

Ve věci, jež je předmětem této kasační stížnosti, je situace prakticky shodná. Není sporu o tom, že žalobkyně je řadu let veřejně známá jako advokátka, a tedy členka advokátního stavu. Svým veřejným vystupováním tak ovlivňuje též důstojnost advokátního stavu a postavení advokacie v očích veřejnosti.

Správní soud pochybil, když výrok žalobkyně posuzoval striktně z hlediska svobody projevu a nezabýval se tím, zda při tomto projevu použité výrazy nebyly způsobily snížit důstojnost a vážnost advokátního stavu.

Jistě by nebylo kárným proviněním, pokud by žalobkyně veřejně sdělila, že má obavu z radikálních islamistů a že turecký velvyslanec odchodem z Poslanecké sněmovny urazil Českou republiku, zastupitelskou demokracii i Poslaneckou sněmovnu a porušil Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích (její tvrzení citované v bodě 5. odůvodnění rozsudku). Pokud ovšem žalobkyně téhož velvyslance veřejně proklela a pohrozila mu smrtí, tak takový veřejný projev advokátky důstojnost advokátního stavu nepochybně snižuje. Určitě nelze akceptovat argument, že pouze takovému výrazivu Turek rozumí, a proto jde o jediný možný projev nesouhlasu s postupem diplomatů islámských zemí na půdě Poslanecké sněmovny.

Žalovaná s výhradou, že tuto kasační stížnost podrobněji odůvodní do 30. června 2022,

navrhuje,

aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 9 Ad 5/2019-184 z 27. dubna 2022 a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Česká advokátní komora